

Kryzys emocjonalny i ryzyko samouszkodzenia ucznia

Zasada: Nie pozostawiaj ucznia bez pomocy, nie bagatelizuj ryzyka. Ocenę i dalsze wsparcie organizuj z uprawnionymi specjalistami.

Reakcja ochronna — pierwsze działania

- W razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dzwoń 112 i zapewnij nadzór odpowiedniej osoby dorosłej do czasu przejęcia pomocy.
- Rozmawiaj spokojnie, nie oceniaj i nie traktuj zgłoszenia jako „szantażu” czy problemu dyscyplinarnego.
- Nie obiecuj poufności wykluczającej niezbędne działania bezpieczeństwa.

Dobre praktyki

- Zapewnij dostęp do szkolnego psychologa/pedagoga i aktualnych kontaktów wsparcia.
- Ucz personel zauważać niepokojące sygnały i podejmować rozmowę bez osądu.
- Przygotuj zasady opieki do czasu pomocy specjalistycznej.

Czego nie robić

- Nie zostawiaj ucznia samego, jeśli zachodzi bezpośrednie zagrożenie.
- Nie zamieniaj interwencji w publiczne dochodzenie.
- Nie wprowadzaj szczegółów zdrowotnych do DSS ani ogólnodostępnych raportów.

Checklista gotowości przed zdarzeniem

1. ☐ Jest jasna ścieżka kontaktu ze szkolnym specjalistą.
2. ☐ Personel zna próg wezwania 112.
3. ☐ Ustalono opiekę i ciągłość pomocy.
4. ☐ Zadbano o poufne przechowywanie informacji.
5. ☐ Ustalono zasady współpracy z opiekunami i dalszą kontrolę bezpieczeństwa.

Ćwiczenie dla personelu

Uczestnik otrzymuje fikcyjny sygnał o kryzysie ucznia. Zespół ćwiczy 30-sekundowe wspierające zdanie, kontakt ze specjalistą i bezpieczną organizację opieki.

UWAGA: W bezpośrednim zagrożeniu życia lub zdrowia 112. Stosuj własne zatwierdzone procedury i polecenia służb. Nie zapisuj w DSS danych dzieci, poufnych incydentów ani wrażliwych informacji o ochronie placówki.